

וְעַם כָּל דָּא, אֲזִרְתָּא דְעֵלְמָא, דְּאִינוּן בְּנֵי כְפָר בְּכָאן
עַל פְּרִישׁוֹ דְבְרִיָּה דְמִלְכָּא מְנַיְהוּ. תַּד פְּקַת
הָוָה תַּמּוֹן, אָמַר לֹוֹן, עַל מָה אַתּוֹן בְּכָאן, וְכִי לָאוּ
בְרִיָּה דְמִלְכָּא אִיהוּ, וְלֹא אַתְחִזִּי לְמִידֵר יַתִּיר בִּינַיְכוֹן,
אַלְא בְּהִיכְלָא דְאַבּוּי. כֶּךָ מִשָּׁה, דְהָוָה פְּקַת, חָמָא
בְּנֵי כְפָר דְהָוָה בְּכָאן. עַל דָּא אָמַר, (דברים יד) בְּנֵים
אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִגְוֹדוּ.

תָּא חֲזִי, אִילוּ הָוּוּ יְדַעִין כְּלָהוּ צְדִיקָיָא הָאֵי, הָוּוּ
חֲדָאן הַהוּא יוֹמָא דְמָטִי לֹוֹן לְאַסְתְּלָקָא מִהָאֵי
עֵלְמָא. וְכִי לָאוּ יְקָרָא עֵלְאַה הוּא, דְמִטְרוּנִיתָא אַתְתָּ
בְּנִינִיָּהוּ, וְלֹא זְבִילָא לֹוֹן לְהִיכְלָא לְמִלְכָּא, לְמַחְדֵי בְּהוּ
מִלְכָּא כָל יוֹמָא, דְהָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא
אַשְׁתַּעֲשַׁע אֱלֹא בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְצְדִיקָיָא.

תָּא חֲזִי, אַתְעָרוּתָא דְרַחֲמֵינוּ דְכְּנַסַת יִשְׂרָאֵל, לְגַבִּי

לשון הקודש

הצדיקים, היו שמחים אותו יום שמגיע להם להסתלק מן העולם, וכי לא פבוד עליון הוא שהגבירה באה בשבילם, ולהוביל אותם להיכל המלך שישמח בהם המלך כל יום? שהרי הקדוש ברוך הוא לא משתעשע אלא בנשמות הצדיקים.

בא ראה, התעוררות האהבה של כנסת ישראל לקדוש-ברוך-הוא, נשמות

ועם כל זה, דרך העולם שאותם בני הכפר בוכים על פרדת בן המלך מהם. פקח אחד הנה שם, אמר להם, על מה אתם בוכים, וכי לא בן המלך הוא, ולא נראה יותר לדור ביניכם אלא בהיכל של אביו? כך משה, שהיה פקח, ראה בני כפר שהיו בוכים, ועל זה אמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם לא תגודו. בא ראה, אלו היו יודעים את זה כל

קָדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא לְתַתָּא מִתְעָרִין
 לָהּ. בְּגִין דְּאִינוּן אֲתִינן מִסְטָרָא דְּמִלְכָּא, מִסְטָרָא
 דְּדְכוּרָא, וְאֲתְעָרוּתָא דָּא מְטִי לְנוֹקְבָא מִסְטָרָא
 דְּדְכוּרָא, וְאֲתְעָר רְחִימוּתָא. אֲשַׁתְּבַח דְּדְכוּרָא אֲתְעָר
 חֲבִיבוֹ וְרְחִימוּתָא לְנוֹקְבָא, וְכִדִּין נוֹקְבָא אֲתַקְשְׁרַת
 בְּרְחִימוּתָא, לְגַבֵּי דְכוּרָא.

בְּהַאי גְּוֹנָא, תִּיאֻבְחָתָא דְּנוֹקְבָא לְמִשְׁדֵּי מִיִּין תַּתָּאִין
 לְקַבֵּל מִיִּין עֲלָאִין, לָאוּ אִיהוּ אֵלָא
 בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא. וּבְאִין אִינוּן צַדִּיקָא בְּהַאי
 עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי, דְּעֲלִיָּהוּ קִיָּיִמִין עֲלָאִין
 וְתַתָּאִין. וְעַל דָּא (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם כְּתִיב, סֵתָם.

וְרָזָא דְּכִלְא, צַדִּיק, אִיהוּ יִסּוּדָא דְּלְעִילָא, וְאִיהוּ
 יִסּוּדָא לְתַתָּא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַכְלִילַת
 מִצַּדִּיק, מְלַעִילָא וּמִתַּתָּא. צַדִּיק מִהַאי סְטָרָא, וְצַדִּיק

לשון הקודש

בְּנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים. אֲשֶׁרֵי הַצַּדִּיקִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעֲלִיהֶם
 קִיָּיִמִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְעַל זֶה (משלי ח)
 וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, כְּתוּב סֵתָם.

וּסּוּד הַכֹּל – צַדִּיק, הוּא יִסּוּד שְׁלַמְעֵלָה,
 וְהוּא יִסּוּד לְמַטָּה, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִכְלַלַת
 מִצַּדִּיק מְלַמְעֵלָה וּמִמַּטָּה. צַדִּיק מְצַד זֶה
 וְצַדִּיק מְצַד זֶה יוֹרְשִׁים אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׁכַתוּב

הַצַּדִּיקִים לְמַטָּה מְעוֹרְרִים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם
 שְׁהֶם בָּאִים מְצַד הַמְּלָךְ, מְצַד הַזְּכָר,
 וְהַתְעוֹרְרוֹת זֹו מְגִיעָה לְנִקְבָה מְצַד שֶׁל
 הַזְּכָר, וּמִתְעוֹרְרַת אַהֲבָה. נִמְצָא שְׁזָכַר
 מְעוֹרֵר חֲבִיבוֹת וְאַהֲבָה לְנִקְבָה, וְאִזּו
 הַנִּקְבָה נִקְשְׁרַת בְּאַהֲבָה לְזָכָר.

כְּמוֹ זֶה תִּשׁוּקַת הַנִּקְבָה לְשַׁפְּךָ מִים
 תַּחְתּוֹנִים כְּנֶגֶד מִים עֲלִיוֹנִים אִינָה אֵלָא

מֵהָאֵי סְטָרָא, יִרְתִּין לָהּ. הָדָא הוּא דְכִתְיב, (תהלים לז)
צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ. יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְדָאֵי.

תָּא חַוִּי, צְדִיק אַחְסִין לָהּ לְהָאֵי אֶרֶץ, וְאַרְיֵק עֲלָהּ
בְּרַכָּאן בְּכָל יוֹמָא, וְיַהִיב לָהּ תַּפְנוּקִין וְעֵדוּנִין,
בְּנִגְדוֹ עֲלָאָה דְנִגְיָד עֲלָהּ, וְהָא אֻקְיָמְנָא מְלָחָה.

וְרָזָא דְכִתְיב (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לְחֶמּוֹ וְהוּא
יִתֵּן מִעֲדֵנֵי מְלָךְ. וְעַם כָּל דָּא, מְלָחָה אַחְרָא,
בְּמָחָ דְכִתְיב, (שיר השירים ו) רָאוּהָ בָנוֹת וַיֹּאשְׁרוּהָ, וְעַל
דָּא אָמְרָה לְאָהָ, (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בָנוֹת
וְכֹלָא שְׁפִיר.

וְתָא חַוִּי, מֵעֲלֵמָא דְאָתֵי, אֶתְמַשִּׁיךְ וְנִגְיָד לְהָאֵי
צְדִיק, לְמִיחָב תַּפְנוּקִין וְעֵדוּנִין לְהָאֵי אֶרֶץ,
דְּאִיחוּ לָחֶם עוֹנֵי, וְאֶתְעֵבִיד לָחֶם פִּנְנֵי, הָדָא הוּא
דְכִתְיב, מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לְחֶמּוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנֵי מְלָךְ
וְדָאֵי, וְהָא אֻקְיָמְנָא. (דף רמו ע"א)

לשון הקודש

לְחֶמּוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנֵי מְלָךְ. וְעַם כָּל זֶה
דְּכָר אַחֲרָ, שְׂכָתוּב (שיר ו) רָאוּהָ בָנוֹת
וַיֹּאשְׁרוּהָ, וְעַל זֶה אָמְרָה לְאָהָ, (בראשית ל)
בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בָנוֹת, וְהַכֵּל יָפָה.
וּבְאֵי רָאָה, מִן הָעוֹלָם הַבָּא נִמְשָׁךְ וְשׁוֹפֵעַ
לְצְדִיק הַזֶּה לְתַת תַּפְנוּקִים וְעֵדוּנִים לְאֶרֶץ
הַזֶּה, שְׁהִיא לָחֶם עֲנִי, וְנִעֲשֶׂה לָחֶם מִעֲנֵי.

(תהלים לז) צְדִיקִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ, יִרְשׁוּ אֶרֶץ
וְדָאֵי.

בְּאֵי רָאָה, צְדִיק יוֹרֵשׁ אֶרֶץ זֶה וּמִזְרִיק
עֲלֵיהָ בְּרֻכּוֹת בְּכָל יוֹם, וְנוֹתֵן לָהּ
תַּפְנוּקִים וְעֵדוּנִים בְּשִׁפְעַ עֲלִיּוֹן שְׁשׁוֹפֵעַ
עֲלֵיהָ, וְהָרִי בְּאֶרְצוֹ אֶת הַדְּבָר.
וְסוּד הַכְּתוּב - (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה

תָּא חַיִּי, מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לַחֲמוֹ. דָּא הוּא אֲתֵר דְּכֻלָּא
 מְאֲשְׁרִין לִיה. וּמְאֵי אִיהוּ, עֲלֵמָא דְאֲתֵי. דְּעֵלְאֵי
 וְתַתְּאֵי מְאֲשְׁרִין לִיה, וּמְכַסְּפִין לִיה. שְׂמְנָה לַחֲמוֹ,
 מָאן, עַד כָּאן לָא פְּרִישׁ מָאן הוּא אֲתֵר. אֶלְא, אִית
 לָחֶם, וְאִית לָחֶם, כְּמָה דְאִית אֵילְנָא, וְאִית אֵילְנָא.
 אִית אֵילְנָא דְחַיִּי, וְאִית אֵילְנָא דְתַלְיָא בֵּיה מוֹתָא.
 אִית לָחֶם דְּאֶקְרִי לָחֶם עוֹנִי, וְאִית לָחֶם דְּאֶקְרִי לָחֶם
 פִּנְנָא. וּמָאן אִיהוּ (לָחֶם). דָּא ו', וְדָא הוּא לַחֲמוֹ, לָחֶם
 ו'. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות טז) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לָחֶם מִן
 הַשָּׁמַיִם, מִן הַשָּׁמַיִם וְדָאֵי.

וְעַל דָּא, מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לַחֲמוֹ, לָחֶם ו', דְּהָא מִינֵיה
 אֲתֵנָן הָאֵי אֵילְנָא, וְהוּא מְעַטְרָא לִיה, כְּדְכְתִיב,
 (שיר השירים ג) בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אָמוֹ. וְכֵד אִיהוּ נְקִיט,
 וְדָאֵי הוּא יִתֵּן מְעַדְנֵי מְלֶךְ. וּמָאן מְלֶךְ. דָּא כְּנֶסֶת

לשון הקודש

וְיֵשׁ עֵץ שְׂתֻלּוּי בּוֹ הַמּוֹת. יֵשׁ לָחֶם
 שְׂנִקְרָא לָחֶם עוֹנִי, וְיֵשׁ לָחֶם שְׂנִקְרָא
 לָחֶם מְעַנָּנ. וּמִיָּהוּ וְלָחֶם? זֶה ו', וְזֶה הוּא
 לַחֲמוֹ, לָחֶם ו', וְעַל זֶה כְּתוּב (שמות טז)
 הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לָחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, מִן
 הַשָּׁמַיִם וְדָאֵי.

וְעַל זֶה, מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לַחֲמוֹ, לָחֶם ו',
 שְׁהָרִי מִמֶּנּוּ נִזוֹן הָעֵץ הַזֶּה, וְהוּא מְעַטְר
 אוֹתוֹ, כְּכְתוּב (שיר ג) בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ

זֶהוּ שְׂכֵתוּב מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא
 יִתֵּן מְעַדְנֵי מְלֶךְ, וְדָאֵי, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

כֵּאֵל רָאֵה, מֵאֲשֶׁר שְׂמְנָה לַחֲמוֹ, זֶהוּ
 מְקוֹם שְׁהַבֵּל מְאֲשְׁרִים אוֹתוֹ, וּמִיָּהוּ?
 הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהַעֲלִינִים וְהַתְּחַתּוֹנִים
 מְאֲשְׁרִים אוֹתוֹ וּמְשַׁתְּקִים אֵלָיו.
 שְׂמְנָה לַחֲמוֹ, מִי? עַד כָּאן לָא פְּרִישׁ מִי
 הוּא הַמְּקוֹם. אֶלְא, יֵשׁ לָחֶם וְיֵשׁ לָחֶם,
 כְּמוֹ שְׂיֵשׁ אֵילָן וְיֵשׁ אֵילָן. יֵשׁ עֵץ הַחַיִּים,

יִשְׂרָאֵל, דְּהָא מְנִיחָה אֶתְזַנְתָּ, וְהוּא יְהִיב לָהּ עַל יְדֵי
 דְּצַדִּיק, בְּרָנָא קַדִּישָׁא אֶת קַיִמָא. וּמַחְבָּא לְשָׂאֵר
 בְּרִיּוֹת דְּלִתְתָּא, וּבְלִהוּ בְּנוֹנָא דְלַעֲלָא.

בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, אָמַר הָכִי, מֵאֲשֶׁר
 שְׂמִנְהָ לַחֲמוֹ, דָּא לָחֵם שַׁבַּת, דְּאִיְהוּ פְּנִי,
 עַל חַד תְּרִין. בְּדִכְתִּיב, (שמות טז) לָקְטוּ לָחֵם מִשְׁנֵה.
 מֵאִי לָחֵם מִשְׁנֵה. אֵלֵּא, תְּרֵי לָחֵם, לָחֵם מִן הַשָּׁמַיִם,
 וְלָחֵם מִן הָאָרֶץ. דָּא הוּא לָחֵם פְּנִי, וְדָא הוּא לָחֵם
 דְּמִסְפְּנָא, וּבְשַׁבַּת אֶתְכַלִּיל לָחֵם תַּתָּא בְּלָחֵם עֲלָא,
 וְאֶתְבְּרַךְ הָאִי בְּגֵינֵי הָאִי, וְאִיְהוּ לָחֵם מִשְׁנֵה.

וְתוֹ הָוָה אָמַר, לָחֵם מִשְׁנֵה דְשַׁבַּת, נְקִיט מִשַּׁבַּת
 עֲלָא, דְּאִיְהוּ נְגִיד וְאַנְהִיר לְכֻלָּא, וְאֶתְחַבֵּר
 לָחֵם בְּלָחֵם, וְאִיְהוּ מִשְׁנֵה. וּבְכָל אֶתְרַ, רָזָא דְלָחֵם,
 נִוקְבָא הִיא. בְּגִין כַּךְ שְׂמִנְהָ כְּתִיב וְלֹא שָׁמֶן. וּכְתִיב,

לשון הקודש

לָקְטוּ לָחֵם מִשְׁנֵה. מַה זֶה לָחֵם מִשְׁנֵה?
 אֵלֵּא שְׁנֵי לָחֵם, לָחֵם מִן הַשָּׁמַיִם וְלָחֵם
 מִן הָאָרֶץ. זֶהוּ לָחֵם עֲנִי, וְזֶהוּ לָחֵם עֲנִי.
 וּבְשַׁבַּת נְכַלֵּל לָחֵם הַתַּחְתּוֹן בְּלָחֵם
 הָעֲלִיּוֹן, וּמִתְבְּרַךְ זֶה מִשּׁוֹם זֶה, וְהוּא
 לָחֵם מִשְׁנֵה.

וְעוֹד הִיךָ אוֹמֵר, לָחֵם מִשְׁנֵה שֶׁל שַׁבַּת
 לֹקַח מִשַּׁבַּת הָעֲלִיּוֹנָה שְׁשׁוּפַעַת
 וּמֵאִירָה לְכָל, וּמִתְחַבֵּר לָחֵם בְּלָחֵם,

אִמּוֹ. וּכְשֶׁהוּא לֹקַח, וְדָאִי הוּא יִתֵּן
 מִעֲדֵי מַלְאָךְ. וּמִי הַמַּלְאָךְ? זֶוּ בְּנִסְת
 יִשְׂרָאֵל, שְׁחֵרֵי מְמִנּוּ גִזְוִינִת, וְהוּא גִזְוִינִת
 לָהּ עַל יַד הַצַּדִּיק בְּרָנָה קְדוּשָׁה אוֹת
 הַבְּרִית, וּמִכָּאן לְשָׂאֵר הַדְּרָגוֹת
 שְׁלֵמָה, וּבְכֵלם כְּמוֹ שְׁלֵמָה עֲלָה.

בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא הִזְקֵן אָמַר כַּךְ:
 מֵאֲשֶׁר שְׂמִנְהָ לַחֲמוֹ – זֶה לָחֵם שַׁבַּת,
 שֶׁהוּא מְעַנֵּג, עַל אַחַד שְׁנַיִם, בְּכַתוּב

בִּי אִם הִלַּחֵם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל, דָּא אֲנִיתִיהּ. (בראשית מט)

וְאִי תִימָא (שמואל א ט) וְהִלַּחֵם אֶזֶל מִכְּלִינוּ, וְלֹא כְּתִיב
אֶזְלַת. שְׂאֵר מְזוּנָא לָחֵם קָרִיעַן לִיָּהּ,
וְאֲשֶׁת־מִזְדַּעַן מְלִין, מָאן הוּא שְׂאֵר מְזוּנָא, וּמָאן הוּא
לָחֵם מִמָּשׁ. לָחֵם דְּלַעֲיָלָא, בְּכַל אֶתֶר דְּכֵר, לָחֵם
תַּתָּא, בְּכַל אֶתֶר נִזְקָבָא וְאִנְן אֲשַׁבְּחִינָא דְּזַמְנִין כְּתִיב
דְּכֵר, וְלְזַמְנִין נִזְקָבָא, וּכְלָא חַד מְלָה, תַּאי כְּהַאי,
וְשִׁפִּיר כְּלָא.

תָּא חֲזִי, אֲשֶׁר, רְשִׁים לְעֵילָא וְרְשִׁים לְתַתָּא, בְּתַקוּנֵי
כְּלָהּ. וּכְלָהּ תִּרְיִסֵר שְׁבַטִין יִמָּא קָאִים עַלִּיהוּ,
וְאֲתַתְּקֵן בְּהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלכים א ז) וְהֵימָּן עָלִיהֶם
מְלָמְעָלָה. וְרָזָא דְּמְלָה, אֲתַתְּקֵן לְעֵילָא וְאֲתַתְּקֵן
לְתַתָּא בְּאַרְעָא. אֲתַתְּקֵן לְעֵילָא בְּתַקוּנֵין יְדִיעֵן, בְּגִזְוִנָא
דְּעֵלְמָא עֲלָתָהּ. וְאֲתַתְּקֵן לְתַתָּא בְּהֵי תִּרְיִסֵר שְׁבַטִין

לשון הקודש

בְּכַל מְקוּם נִקְבָּהּ. וְאִנְוּ מְצַאֲנוּ
שְׁלַפְעָמִים כְּתוּב וְכֵר וְלַפְעָמִים נִקְבָּהּ,
וְהַכֵּל דְּכֵר אַחַד, זְהוּ כְּמוֹ זֶה, וְהַכֵּל יָפָה.
בַּא רְאָה, אֲשֶׁר רְשׁוּם לְמַעְלָה וְרְשׁוּם
לְמַטָּה בְּתַקוּנֵי כְּלָהּ, וְעַל כֵּן שְׁנַיִם עֲשָׂר
הַשְּׁבַטִים הֵימָּן עוֹמֵד עָלֵיהֶם וְנִתְקַן בְּהֵם.
זְהוּ שְׁבַתוּב (מלכים-א ז) וְהֵימָּן עָלֵיהֶם
מְלָמְעָלָה. וְסוּד הַדְּכֵר - נִתְקַן לְמַעְלָה
וְנִתְקַן לְמַטָּה בְּאַרְצֵי. נִתְקַן לְמַעְלָה

וְהוּא מְשֻׁנָּה. וּבְכַל מְקוּם סוּד שֶׁל לָחֵם
נִקְבָּהּ הִיא, מְשׁוּם כִּד שְׁמֵנָה כְּתוּב וְלֹא
שְׁמֵן, וְכְּתוּב (בראשית ט) כִּי אִם הִלַּחֵם
אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל, זֹו אֲשֶׁתּוּ.

וְאִם תִּיאַמֵר, (שמואל-א ט) וְהִלַּחֵם אֶזֶל
מִכְּלִינוּ, וְלֹא כְּתוּב אֶזְלָהּ? לְשֶׁאֵר הַמְּזוּן
קוֹרְאִים לָחֵם, וְהַדְּכֵרִים יְדוּעִים מַה הוּא
שְׂאֵר הַמְּזוּן וּמַה הוּא לָחֵם מִמָּשׁ. לָחֵם
שְׁלַמְעָלָה בְּכַל מְקוּם זְכֵר, לָחֵם תַּחְתָּוִן

בַּגּוֹזָא דְלַעִילָא. וְעַל דָּא שְׂכִינְתָא לְעִילָא וּשְׂכִינְתָא
 לְתַתָּא בְּגִינְיָהוּ (בְּגוֹיִיחוּ) דְיִשְׂרָאֵל, וּבְתַרְיִסָּר שְׁבַטִין (נ"א
 וּבְתַרִין שְׁבַטִין) (נ"א וּבְתַרִין סְטָרִין) אֶתְבְּלִילַת וְאֶתְתַקְנַת. אֲשֶׁר
 בְּתַקּוּנְהָא קַיְימָא, כְּשָׂאָר שְׁבַטִין.

וְאִי לָאוּ דְגַלִּי מִשָּׁה, לָא אֶתִּידַע. דְּכֵתִיב, (דברים לג)
 וְטוֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ. לְאַחֲזָאָה אֲן הוּא קִשְׂרָא
 דִּילִיָּה בְּאַתְרֵיהּ, דְּאִיְהוּ נְגִיד הַהוּא מִשָּׁה רַבּוּת
 מְלַעִילָא. בְּגִינֵי כַּךְ כֵּתִיב, בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר וָגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר נִפְתְּלֵי אֵילָה שְׁלוּחָה תְּנוּתָן
 אֲמַרֵי שְׁפָר. הָא אֶתְמַר, דְּעֵלְמָא עֵלְמָה עֵלְמָא
 וְדִכּוּרָא אִיְהוּ, בֵּינָן דְּסֻלְקָא מְלָה מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 וְלַעִילָא, כִּלְאָה הוּא דְכַר. מְנַלָּן, מֵעוּלָה, אֲמַאי אֶתְקַרֵי
 עוּלָה, בְּגִין דְּסֻלְקָא לְעִילָא מִן נוֹקְבָא. וּבְגִינֵי כַּךְ, (ויקרא
 * עוּלָה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּ וָגו'.

לשון הקודש

לְהַרְאוֹת אֵיפֹה הַקִּשְׁרָא שְׁלוֹ בְּמִקּוּמוֹ,
 שֶׁהוּא מִשְׁפִּיעַ אוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחָה
 מְלַמְעֵלָה. מִשּׁוֹם כַּךְ כֵּתוּב בְּרוּךְ מִבְּנִים
 אֲשֶׁר וָגו'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, נִפְתְּלֵי אֵילָה
 שְׁלַחַה הִנְתָּן אֲמַרֵי שְׁפָר. הֲרֵי נֶאֱמַר
 שֶׁהָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן הוּא עוֹלָם שֶׁל זָכַר. בֵּינָן
 שְׁעוּלָה דְכַר מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּמֵעֵלָה,
 הַכֹּל הוּא זָכַר. מִנֵּינ לָנוּ? מֵעוּלָה. לָמָּה
 נִקְרְאוֹת עוּלָה? מִשּׁוֹם שְׁעוּלָה מֵעַל

בְּתַקּוּנֵיהֶם יְדוּעִים כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם
 הָעֵלְיוֹן, וְנִתְקַן לְמִטָּה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 הַשְּׁבַטִים הִלְלוּ כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, וְעַל כֵּךְ
 שְׂכִינָה לְמַעְלָה וּשְׂכִינָה לְמִטָּה בְּשִׁבְלֵי
 וּבְתוֹכָם שְׁלוֹ יִשְׂרָאֵל, וּבְשָׁנִים עֶשֶׂר
 שְׁבַטִים וּבְשָׁנֵי שְׁבַטִים וּבְשָׁנֵי אֲדָדִים
 נִכְלַלְתָּ וְנִתְקַנְתָּ. אֲשֶׁר בְּתַקּוּנֵיהָ עוֹמֵד
 כְּשָׂאָר הַשְּׁבַטִים.

וְאִם לָא שְׁגָלָה מִשָּׁה – לָא נוֹדַע,
 שְׁכֵתוּב (דברים לג) וְטוֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ,